

have opnaaet ved en Overenskomst med Rigsdagen, hvis den havde villet — gif Stamstutteriet over til at blive et Statsinstitut. Som saadant troer jeg, at det ubetinget er slet, og at der intet Haab er om at bringe noget Fornuftigt ud deraf. Man kan naabnlig af det Forslag, som i Anledning af Lovforslaget gjenneim Indenrigsministeren er kommet, det andet Thing tilhænde, om at montere en Deel af Cavalleriet med arabiske Hingste, see, hvilke fantastiske Foreskillinger der forskjellige Steder gjøre sig gjældende, og ligeoverfor dem troer jeg, at det er aldeles nødvendigt, at Thinget holder fast paa sin engang afgivne Botum, — lad saa komme, hvad komme vil.

Indenrigsministeren: Jeg behøver neppe at minde det ærede Medlem, der nu havde Ordet, om at det af ham selv omtalte Forslag ikke var et Forslag fra Ministeriet. (Ploug. Det veed jeg!) Det ærede Medlem paaberaabte sig den af den nedsatte Commission udtalte Dom om Stutteriet, og han meente, at der denne Commissionens Dom maatte have ligget en Opfordring for Indenrigsministeren til at tage Sagen i sin Haand. Det ærede Medlem vil dog neppe have forglemt, at Commissionens Indstilling først fremkom samtidig med Rigsdagens Sammentræden, og jeg troer dog, at han vil erkjende, at saa mange Lovforslag laas og ventede paa at blive bragte frem for Rigsdagen, mere eller mindre omfattende, at det vistnok kan findes mislykkeligt, om der ikke endnu tillige fandtes Tid og Leilighed i Ministeriet til end hderligere at udarbejde et Forslag, grundet paa denne Commissionsbetænkning. Min Hovedbetragtning er imidlertid, som det vil være det hve Thing bekjendt, den, at det vilde være onstelig, om Stamstutteriet kunde bevares. Commissionsmedlemmernes Domme om Stutteriet ere, som det fuldkommen rigtigt er anført, meget afvigende fra hinanden indbyrdes; men det turde vel hændes, at det, hvorom de ere blevne enige, nemlig om ikke at bygge videre paa det givne Grundlag, idetmindste ligesaa meget hidrører fra en meget forskjellig Opfattelse af Stamstutterisprogsmaalene i Almindelighed som

fra en Opfattelse af det Uheldige ved vort Stamstutteries nuværende Tilstand. Derfor det Forslag forelaa, at man skulde betroe Stamstutteriets Fremtid til den idtævnte Commissions Forsorg, saaledes som det ærede Medlem anførte, ja, saa vil jeg oprigtigt sige, at jeg ligesaa gjerne i dette Dieblik vilde see Stutteriet tilintetgjort. Havde det været Formaalet med at nedsaette den paagjældende Commission at udfinde den fornuftigste Maade, hvorpaa man, gennem en Forandring i Stutteribestyrrelsen og i de Billaar, hvorunder Stutteriet nu arbejder, kunde bringe Noget ud af Stutteriet, saa vilde upaatvilelig Commissionens Sammensætning være bleven en heel anden, end den blev, da den nedsaattes af en Regjering som den foregaaende og under det Tryk, som Rigsdagen havde øvet derpaa. Jeg erkjender ligesaafuldt som det ærede Medlem de paagjældende Mænds Hæderlighed, partielle Dydighed i deres særlige Sag og partielle Indsigt i Hestevæsenet, men jeg troer dog, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at, dersom det havde været Opgaven at nedsaette en Commission af stutterikyndige Mænd, vilde denne Opgave have været forfeilet ved de Raag, som den daværende Indenrigsminister gjorde. Det oconomiske Hensyn, Hensynet til Stutteriets Nedleggelse, har uomtvisteligt spillet en bethdelig Rolle ved Nedsaettelsen af Commissionen. At Commissionen har arbejdet med Iver, Dydighed og Samvittighedsfuldhed, derom er jeg saa fuldstændig overbevist som Noget; men, hvor det gjælder om Bedømmelsen af ret egentlig hippologiske Spørgsmaal, drister jeg mig til at sige, uden at træde nogen enkelt Mand i Commissionen for nær, at denne Commission ikke repræsenterede den Fylde af Kjendskab til Hestevæsen, som kunde være funden her i Landet. At jeg fra mit Standpunkt vilde sætte særdeles Pris paa, at dette Thing, Rigsdagens første Kammer, forkastede et Lovforslag som det foreliggende, saavel i Erkjendelse af dets Ufuldkommenhed i og for sig, som i Erkjendelse af, at Sagen rettesti burde lægges i Regjeringens Haand, derom behøver jeg ikke at udtale mig nærmere; det forekommer mig at maatte være fremgaaet af ethvert Ord, jeg har sagt under